

ЕТИЧНА РАДА

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5,
тел.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

ETHICS COUNCIL

01601, Kyiv, Lypska St., 18/5,
tel.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

1 листопада 2022 року

м. Київ

РІШЕННЯ

№ 64

***Про невідповідність кандидата
на посаду члена Вищої ради правосуддя
Плахотнюк Катерини Григорівни
критеріям професійної етики та доброчесності
для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя***

Етична рада в складі Голови Етичної ради Кишакевича Л. Ю., Заступника Голови Етичної ради сера Е. Хупера, членів Ради: Корді Р., Перлінг Л., Сіверіна В. І., Трясуна Ю. Р., дистанційно в режимі відеоконференції провівши оцінювання відповідності кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Плахотнюк Катерини Григорівни критеріям професійної етики та доброчесності, відповідно до Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Регламенту Етичної ради, затвердженого рішеннями Етичної ради від 01.12.2021 № 1 та від 09.12.2021 № 4 зі змінами, внесеними рішенням Етичної ради від 26.04.2022 № 4, Методології оцінювання відповідності кандидата на зайняття посади члена Вищої ради правосуддя та членів Вищої ради правосуддя критерію професійної етики та доброчесності, затвердженої рішенням Етичної ради від 09.12.2021 № 5 (далі – Методологія),

в с т а н о в и л а:

Відповідно до частини 14 статті 9¹ Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Етична рада проводить відбір кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя у два етапи:

1) проведення відбору кандидатів за результатами розгляду поданих кандидатами документів, результатів спеціальної перевірки і відповідної інформації з відкритих джерел та формування списку кандидатів, допущених до співбесіди;

2) проведення співбесіди з відібраними кандидатами та визначення списку кандидатів для рекомендації органам, що обирають (призначають) членів Вищої ради правосуддя.

Етична рада отримала копії документів Плахотнюк К. Г. для участі в конкурсі на посаду члена Вищої ради правосуддя від з'їзду суддів України та рішенням від 21.07.2022 № 33 допустила її до співбесіди.

Плахотнюк К. Г. Указом Президента України №1001/2002 від 11.11.2002 призначена на посаду судді Голосіївського районного суду м.Києва, яку обіймає дотепер.

Вивчивши документи Плахотнюк К. Г. для участі в конкурсі, її письмові пояснення та документи, які вона надала на запит Етичної ради, інформацію, отриману з відкритих джерел та від громадських організацій, інформацію, отриману від Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) і Національного антикорупційного бюро України (далі – НАБУ), провівши співбесіду з нею, Етична рада дійшла таких висновків.

1. Щодо задоволення клопотання про накладення арешту на статутний капітал товариства з обмеженою відповідальністю

25.10.2019 кандидат розглянула клопотання представника Публічного акціонерного товариства «Українська інноваційна компанія» (далі – ПАТ) як цивільного позивача в кримінальному провадженні та постановила ухвалу про накладення арешту на 100 % статутного капіталу ТОВ «Луганьбудпостач» (далі – ТОВ) у справі № 752/22119/19. Як зазначено в ухвалі, представники ТОВ у судове засідання не викликалися з метою недопущення приховування та відчуження майна.

29.11.2019 Київський апеляційний суд скасував ухвалу про накладення арешту від 25.10.2019, оскільки, ні на момент постановлення ухвали, ні під час її апеляційного оскарження, ПАТ не мало статусу цивільного позивача в кримінальному провадженні, а тому не мало права подавати клопотання про накладення арешту. Саме клопотання про накладення арешту, на думку суду апеляційної інстанції, фактично, за своєю формою є позовною заявою поданою в порядку цивільного судочинства. Також суд встановив, що жодна зі службових осіб ТОВ станом на 25.10.2019 не була підозрюваною, обвинуваченою, засудженою. У матеріалах провадження відсутні дані про те, що кримінальне провадження здійснюється щодо ТОВ. З огляду на це, апеляційний суд дійшов висновку, що накладення арешту на статутний капітал ТОВ не є законним та обґрунтованим, оскільки суперечить ст. 171 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК).

21.01.2020 до Вищої ради правосуддя надійшла дисциплінарна скарга на дії кандидата у зв'язку з постановленням ухвали від 25.10.2019.

Своїм рішенням від 15.07.2020 Третя дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя притягнула кандидата до дисциплінарної відповідальності та застосувала до неї стягнення у вигляді попередження.

Третя дисциплінарна палата дійшла висновку про те, що при постановленні ухвали від 25.10.2019 кандидат допустила ряд суттєвих процесуальних порушень, зокрема:

– мотивувальна частина ухвали не містить висновків суду про існування обґрунтованої підозри щодо вчинення злочину; правову підставу для арешту майна; можливий розмір шкоди, завданої злочином; наслідки арешту майна для третіх осіб; розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження, як того вимагає закон;

– власника майна не викликали на судове засідання, а копія ухвали за результатами розгляду клопотання про накладення арешту вчасно не надсилалася власнику майна, що спричинило порушення прав ТОВ на представництво та захист своїх інтересів. Неповідомлення власника майна про судове засідання мало істотне значення, оскільки свідчить про позбавлення його можливості навести аргументи на користь своєї позиції та порушення принципу рівності сторін.

Третя дисциплінарна палата також дійшла висновку, що при розгляді дисциплінарної справи не виявлено обставин, які могли б вказувати на умисність порушень, водночас характер допущених порушень свідчить про те, що вони є наслідком недбалості. Встановлені перевіркою обставини дають достатні підстави вважати, що вони були допущені внаслідок неефективного та несумлінного використання кандидаткою своїх процесуальних повноважень, невжиття нею належних і дієвих заходів для забезпечення належного розгляду справи з дотриманням процесуальних прав сторін.

Під час співбесіди та у своїх письмових поясненнях кандидат визнала, що допустила помилку, та пояснила це надмірним навантаженням. Кандидат зазначила, що зробила необхідні висновки та не допускала подібних порушень у подальшому.

Відповідно до ст. 7 Кодексу суддівської етики суддя повинен старанно й неупереджено виконувати покладені на нього обов'язки.

Бангалорські принципи поведінки суддів передбачають, що об'єктивність судді є необхідною умовою для належного виконання ним своїх обов'язків. Вона проявляється не тільки в змісті винесеного рішення, а й в усіх процесуальних діях, що супроводжують його прийняття. Згідно з п. 6.5 Бангалорських принципів, суддя виконує всі свої обов'язки розумно, справедливо та з достатньою швидкістю.

Відповідно до пункту 1.3.4.1 Методології, кандидат не відповідає показнику сумлінності, зокрема, у разі наявності обґрунтованих сумнівів, що такий кандидат, перебуваючи на посаді діяв відповідно до вимог законодавства, правил професійної етики та інших етичних норм щодо сумлінності.

Таким чином, оскільки при постановленні ухвали від 25.10.2019 у справі № 752/22119/19 внаслідок недбалості кандидат допустила суттєві процесуальні порушення, Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо її відповідності такому показнику критерію професійної етики та доброчесності як сумлінність (п. 1.3.4.1. Методології).

2. Щодо виправлення описки в судовому рішенні

22.02.2022 кандидат, як слідча суддя Голосіївського районного суду м. Києва, задовольнила клопотання слідчого в справі № 752/30516/21 (провадження № 1-кс/752/216/22) та постановила ухвалу про накладення арешту на майно. В описовій та мотивувальній частині ухвали кандидат вказала перелік тимчасово вилученого майна (далі – Перелік 1). Водночас, у резолютивній частині цієї ухвали кандидат вказала інший перелік майна (далі – Перелік 2).

20.06.2022 кандидат постановила ухвалу про виправлення описки, якою замінила Перелік 2 на Перелік 1 в резолютивній частині ухвали про накладення арешту на майно від 22.02.2022.

На запит Етичної ради щодо обставин постановлення ухвали про виправлення описки, кандидат пояснила, що вона помилково зазначила в резолютивній частині ухвали від 22.02.2022 Перелік 1 замість Переліку 2. Вона виявила це, коли готувала матеріали справи для передачі на розгляд суду апеляційної інстанції. У зв'язку з тим вважала таку описку технічною, вона з власної ініціативи виправила свою помилку відповідною ухвалою. Кандидат вважає, що така ухвала не змінила суті рішення.

При цьому, хоча ч. 2 ст. 379 КПК передбачає, що питання про внесення виправлень суд вирішує в судовому засіданні, про дату, час і місце якого повідомляє учасників провадження, кандидат не повідомляла учасників про таке засідання. Вона пояснила це тим, що не хотіла допустити порушення строків розгляду апеляційної скарги на ухвалу від 22.02.2022, а тому вирішила не повідомляти учасників про засідання. Крім того, за її словами, проблемою належного повідомлення була також відсутність у суді фінансування для відправлення кореспонденції. На її думку, виправлення описки без учасників провадження в судове засідання не порушило їх законних прав та інтересів, зокрема власника тимчасово вилученого майна.

Етична рада критично ставиться до пояснень кандидата, оскільки вони супечать вимогам ст. 379 КПК.

Відповідно до ч. 1 ст. 379 КПК, суд має право за власною ініціативою виправити допущені в судовому рішенні цього суду описки.

Етична рада бере до уваги правову позицію Верховного Суду сформовану в постанові Касаційного кримінального суду від 22.07.2021 у справі № 234/8904/20, відповідно до якої виправлення допущених у судовому рішенні описок допускається, якщо це не стосується зміни суті судових рішень. Також Етична рада враховує правову позицію Великої Палати Верховного Суду в постанові від 09.06.2022 у провадженні № 11–84сап21 згідно з якою, описка – це зроблена судом механічна (мимовільна, випадкова) граматична помилка в рішенні, яка допущена під час його

письмово-вербального викладу, яка може спотворити текст судового рішення чи призвести до його неправильного сприйняття. Вирішуючи питання про виправлення описок чи арифметичних помилок, допущених у судовому рішенні, суд не може змінювати суть свого рішення, він лише усуває ті неточності, які впливають на можливість реалізації судового рішення чи на його правосудність.

Суть ухвали про накладення арешту на майно полягає у визначенні переліку майна та припису суду про накладення арешту на це майно. Етична рада вважає, що змінивши перелік майна в резолютивній частині ухвали про накладення арешту від 22.02.2022, кандидат змінила суть цього рішення і, таким чином, вийшла за межі своїх повноважень.

Згідно з ч. 2 ст. 379 КПК учасники судового провадження повідомляються про дату, час і місце засідання.

У своїх відповідях кандидат підтвердила, що вона не повідомляла учасників провадження про судові засідання на якому вона планувала розглянути питання про виправлення описки в ухвалі від 22.02.2022. Таким чином, кандидат погодилася з тим, що вона не дотрималася вимог ч. 2 ст. 379 КПК при постановленні ухвали від 20.06.2022. Етична рада критично ставиться до пояснень кандидата, що вона не викликала сторони, оскільки не хотіла допустити порушення строків розгляду апеляційної скарги. Внесення виправлень до судового рішення є правом суду, а не обов'язком, а розгляд апеляційної скарги не є підставою для відступлення від вимог ч. 2 ст. 379 КПК. Так само непереконливим є пояснення кандидата про відсутність у суду фінансування для відправлення кореспонденції, адже, зважаючи на пояснення щодо необхідності дотримання строків розгляду апеляційної скарги, кандидат взагалі не планувала повідомляти учасників провадження про відповідне засідання.

Також Етична рада звертає увагу, що оскільки в резолютивній частині ухвали від 22.02.2022 кандидат вказала майно з Переліку 2, арешт вважався

накладеним саме на це майно. До дня постановлення ухвали про виправлення описки від 20.06.2022 майно з Переліку 1 надалі мало статус тимчасового вилученого. Відтак, всупереч вимогам КПК, після розгляду кандидатом клопотання слідчого про накладення арешту на майно з Переліку 1, правовий статус цього майна не змінився.

Оскільки кандидат постановила ухвалу від 20.06.2022 під час підготовки матеріалів для передачі на розгляд суду апеляційної інстанції, майже через 4 місяці після постановлення ухвали від 22.02.2022, Етична рада вважає, що кандидат винесла ухвалу про виправлення описки з метою уникнення скасування апеляційним судом ухвали про накладення арешту у зв'язку із судовою помилкою. Водночас, виправлення судової помилки в ухвалі суду першої інстанції шляхом зміни переліку майна, на який накладено арешт, належить до повноважень апеляційного суду. Змінивши перелік майна, яке підлягає арешту, кандидат змінила суть рішення, чим вийшла за межі своїх повноважень.

Відповідно до пункту 1.3.4.1 Методології, кандидат не відповідає показнику сумлінності, зокрема, у разі наявності обґрунтованих сумнівів, що такий кандидат, перебуваючи на посаді діяв відповідно до вимог законодавства, правил професійної етики та інших етичних норм щодо сумлінності.

Оскільки при постановленні ухвали про виправлення описки від 20.06.2022 кандидат порушила вимоги ст. 379 КПК, Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо її відповідності такому показнику критерію професійної етики та доброчесності як сумлінність (п. 1.3.4.1. Методології).

Відповідно до ст. 126 Конституції України суддю не може бути притягнуто до відповідальності за ухвалене ним судове рішення, за винятком вчинення злочину або дисциплінарного проступку.

Згідно з ч. 2 ст. 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не має наслідком дисциплінарну

відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли скасоване або змінене рішення ухвалено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

У п. 71 рішення Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) у справі «Гуменюк та інші проти України» передбачено, що особлива увага має приділятися захисту представників судової влади від заходів, що впливають на їхній статус або професійну діяльність і можуть загрожувати незалежності та автономії суддів.

Водночас, Етична рада бере до уваги практику ЄСПЛ, відповідно до якої ЄСПЛ може кваліфікувати очевидну помилку у рішенні національного суду як «явну помилку» (тобто помилку, якої не міг би припуститися розумний суд). Якщо безпідставність висновку національного суду щодо фактів була «разючою та відчутною», ЄСПЛ може постановити, що провадження вважається «грубим свавіллям» та порушує право на справедливий суд гарантоване в ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод¹ (рішення «Хамідов проти Росії»).

Принцип незалежності судді обмежується обов'язком судді забезпечувати право особи на справедливий суд. У випадку допущення суддею «явної помилки» (помилки, якої не міг би припуститися розумний суд) при ухваленні судового рішення, право на справедливий суд не може бути забезпечене. На думку Етичної ради, ухвали кандидата від 25.10.2019 у справі № 752/22119/19 та від 20.06.2022 у справі № 752/30516/21 мають ознаки «явної помилки» в розумінні практики ЄСПЛ.

Таким чином, Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо відповідності кандидата такому показнику критеріїв професійної етики та доброчесності як сумлінність (п. 1.3.4.1. Методології).

---

¹ https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/oglyad_prakt_kgs_1.pdf

Враховуючи вищезазначені обґрунтовані сумніви як окремо, так і в сукупності, керуючись пунктами 2.3, 3.1, 3.2, 3.16.2 Регламенту Етичної ради, Методологією, статтею 9¹ Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Прикінцевими й перехідними положеннями Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя та діяльності дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя», Етична рада

у х в а л и л а:

визнати кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Плахотнюк Катерину Григорівну такою, що не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя.

Голова

(підпис)

Л. Ю. Кишакевич